

TRƯỜNG HUẤN LUYỆN RẠCH DỪA

VÀ KỶ NIỆM TRONG TÔI

Võ Như Lăng

Trường Huấn Luyện Rạch Dừa là cách gọi thân quen để mỗi khi nhắc đến Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa, Vũng Tàu. Nơi đây là địa điểm hội nhập để huấn luyện, đào tạo nhiều nhân viên, chiến hữu Cảnh Sát Quốc Gia các cấp.

Là một thành viên của Lực Lượng CSQG VNCH nhưng tôi không được huấn luyện hoặc phục vụ tại ngôi trường này. Tuy nhiên tôi đã sống nơi đây từ thuở ban đầu khởi thủy vì cha mình là viên chức, cán bộ của Trung Tâm Huấn Luyện này.

Mùa hè năm 1958 gia đình tôi đến với Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa, Vũng Tàu, nơi cha tôi đã đến phục vụ một thời gian ngắn trước đó. Cư xá dành cho cán bộ, nhân viên tọa lạc ở khoảng đất rộng rãi tận cùng bên trái của khuôn viên nhà trường. Chúng tôi sống nơi đây với lán giềng hầu hết là gia đình các chú, bác ngoài Bắc di cư vào. Cuộc sống tuy còn đơn sơ, giản dị nhưng những người đã từ bỏ quê cha, đất tổ vào Nam tìm tự do đã có phần yên lòng, tạị nguyện. Đối với tôi, thằng bé 12 tuổi vừa rời xa phố thị về hòa nhập nơi đây, bước

dầu đã thấy lòng bỡ ngỡ. Cái êm đềm lặng lẽ gần gũi với cánh rừng thưa hoang dã sau kia vẫn mang đến những nỗi buồn thao thức. Buổi tối, bọn trẻ học trò chỉ biết nường nhờ ánh sáng của các bóng đèn do máy phát điện cung cấp đến 9 giờ. Sau đó là ánh sáng từ các ngọn đèn dầu, đèn bão, đèn manchon. Chỉ có điều thuận tiện là học sinh trung học được xe bus nhà trường đưa đón đến các trường ở Vũng Tàu. Thế rồi với thời gian, trí óc và sự hiểu biết của đứa bé cũng phát triển lớn dần để thấy được nhiều sự tạo dựng, đổi thay nơi cái địa danh quen thuộc này.

Thành phố Vũng Tàu là nơi có nhiều trường huấn luyện quân sự cũng như bán quân sự mà Trung Tâm Huấn Luyện CSQG là một. Mọi người đã biết, khi chiếm đóng nước VN, người Pháp đã dùng đất Vũng Tàu để kiều dân Pháp sinh sống với cái tên Cap Saint Jacques và dĩ nhiên cũng có nhiều doanh trại lính Pháp đóng tại nơi đây. Sau hiệp định Genève 1954, Cap Saint Jacques được trao trả cho VNCH với cái tên là Vũng Tàu.

Vào thời Đệ Nhất VNCH, Vũng Tàu chỉ là một quận lỵ trực thuộc tỉnh Phước Tuy. Tuy nhiên đây là một thành phố đẹp đẽ, thanh lịch với lối kiến trúc thẩm mỹ tây phương. Rải rác trong thành phố là những dinh cơ, biệt thự xinh đẹp, nhiều tiệm ăn, khách sạn vẫn còn mang thương hiệu tiếng Pháp như là Grand Hotel, Bar L'escale, Restaurant Au Favory, Restaurant Cynos...

Như đã biết, chiếm lợi thế do có nhiều doanh trại do lính Tây để lại, Chính phủ VNCH đã thiết lập nhiều trường huấn luyện tại mảnh đất Vũng Tàu này. Trên quốc lộ từ Sài Gòn về, cách thành phố Vũng Tàu 6km là Trường Huấn Luyện CSQG. Vào Khu Bến Đình là trường huấn luyện của binh chủng truyền tin rộng lớn. Trường Thiếu Sinh Quân là dãy lầu nhiều tầng to cao trên đường Lê Lợi, tựa lưng vào dãy núi Lớn sừng sững. Đối diện bên kia đường là hậu cứ của Tiểu Đoàn 4 TQLC, Kinh Ngự. Xa hơn nữa là hậu cứ Tiểu Đoàn 6 Nhảy Dù. Kế cận là trường huấn luyện Bảo An. Được ưu đãi hơn cả là Trường Hạ Sĩ Quan Quân Cảnh, tọa lạc tại trung tâm thành phố, sát nách Trường Trung Học Công Lập Vũng Tàu, nơi tôi đã cấp sách đến trường suốt thời học sinh trung học.

Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa là một doanh trại rộng lớn, thoáng đạt. Tuy nhiên không gian ở nơi đây vẫn còn nhiều khô cằn, nắng cháy. Mang danh Rạch Dừa nhưng khuôn viên nhà trường không nhìn thấy một ngọn dừa nào cả. Từ cổng chính đi vào là hai hàng dương thẳng tắp xanh tươi, xuyên đến sân cỏ và cuối cùng là một dãy nhà dài rộng lớn gọi là phạn xá, nhà ăn của khóa sinh. Tuy nhiên khi cần thiết phạn xá này có thể trở thành một giảng đường rộng

rãi. Một thời gian sau đó, những trái dừa giống có mầm tươi tốt được mua về để trồng dọc theo các lối đi của doanh trại. Trường Huấn Luyện ban đầu có tên là Trung Tâm Huấn Luyện Sơ Cấp Cảnh Sát Quốc Gia, về sau là Trường Huấn Luyện Căn Bản. Có hai môn học của khóa sinh diễn ra ở ngoài trời mà tụi trẻ con tụi tôi lấy làm thích thú vì được nhìn thấy là môn tác xạ và võ thuật. Môn tác xạ chỉ tập bắn 2 loại súng carbine và rouleau 6 viên. Sân bắn là một dãy tường cát do xe ủi đất công binh dựng nên để hứng chịu những viên đạn chì. Sân bắn này được dựng lên gần nhà ăn trên đường đi bộ về cư xá của cán bộ nhân viên. Vì vậy, bọn nhỏ thường ra đây đào xới kiếm chì đem đi bán, mua quà ăn uống. Tôi còn nhớ Trường Ban Tác Xạ là Cụ Hiễn. Cụ Hiễn người quốc thước, da ngăm đen, nói giọng Bắc khá nghiêm nghị. Môn Judo được dạy trong một võ đường thoáng rộng. Chưởng môn lúc đầu là Võ Sư Watanabe. Sau thời gian dạy võ thuật tại TTHL RD, Võ sư Watanabe về Saigon mở võ đường tư nhân, Ông có người con trai giỏi võ tên là Watanabe Kiến Thiết. Kế nhiệm Võ Sư Watanabe' để trông coi võ đường của Trung Tâm Huấn luyện Rạch Dừa là một Võ Sư người Nhật khác mà tôi không nhớ tên.

Được biết, các Thầy dạy võ này thuộc quân đội Thiên Hoàng. Sau năm 1945, quân Nhật đầu hàng Đồng Minh, các vị này thay vì phải tự sát Harakiri thì họ đã trốn ở lại Việt Nam sinh sống và lấy vợ Việt. Một số người đã trở thành công dân Việt nhập ngạch làm cho Cảnh Sát hoặc Bộ Thanh Niên. Tương tự ở Huế lúc đó cũng có Võ Sư Suzuki lấy tên là Phúc.

Song hành với việc xây dựng, chỉnh trang

cơ sở vật chất nhà trường, Ban Giám Đốc thấy cần phải bổ sung thêm một số cán bộ huấn luyện để đáp ứng với việc giảng huấn ngày càng đòi hỏi sự hiệu quả và có tầm vóc hơn. Việc tuyển chọn này thường nhắm vào các khóa sinh đến thụ huấn. Khi mãn khóa họ được mời, thuyết phục ở lại trường vì có năng lực và tư cách mà nhà trường mong muốn. Phần nhiều các vị này là các chú, các bác người Bắc di cư vào Nam, thấy rằng sinh sống tại Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa cũng đủ an bình, hạnh phúc.

Để nâng cao đời sống tinh thần và sức khỏe của khóa sinh đến thụ huấn, nhà trường chú trọng đến việc thường xuyên tổ chức những buổi sinh hoạt thể thao, văn nghệ vui tươi. Năm 1960 Trung Tâm đã làm một sân cỏ bóng tròn khá hoàn chỉnh. Từ đó hàng tuần đã có những trận cầu sôi nổi giữa các đại đội khóa sinh với nhau. Dĩ nhiên là có những phần thưởng cụ thể kèm theo. Vào lúc này, để gây thêm không khí hào hứng, sôi nổi trong các buổi liên hoan, văn nghệ, nhà trường đã thành lập được một ban nhạc khá hay và sôi động với sự góp mặt của nhiều nhân tài khóa 14 nhưng nổi bật nhất là Ca Sĩ Huy Bình. Anh Lê Huy Bình xuất sắc với bài Mexico không thua gì ca sĩ Cao Thái nổi tiếng thời bấy giờ. Thật ra đây chỉ là việc bổ sung thêm nhân lực để ban nhạc được hùng hậu hơn. Việc tuyển chọn nhạc công, chơi nhạc cũng từ các khóa sinh đến thụ huấn. Trưởng Ban nhạc là người đứng tuổi hơn cả, chú Tốt, chơi guitar, nổi bật không kém là chú Giỏi, tay trống sôi động. Cả hai vị này là người Miền Nam đã có cuộc sống ổn định tại quê nhà nhưng vì yêu thích nhà trường nên đã chịu nghe lời thuyết phục để ở lại phục vụ tại Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa.

Trong chiều hướng xây dựng và phát triển về mặt truyền thông, văn hóa, Trung Tâm HL CSQG RD đã phát hành Nguyệt San Xây Dựng. Bài vở có tính cách chuyên môn, kiến thức trong Ngành. Tờ Nguyệt San đã được đóng góp, yểm trợ từ các viên chức nhiều kinh nghiệm, chuyên môn của CSQG VNCH. Bên cạnh đó, Nguyệt San cũng có nhiều đề tài thiên về văn chương sáng tác, y học, thể thao... của nhiều tác giả các nơi. Tờ Xây Dựng đã được người đọc yêu thích, đón nhận rộng rãi. Điều đáng khen là Nguyệt San Xây Dựng luôn có nhuận bút để trả cho các bài được đăng tải.

Vũng Tàu là thành phố biển, đất đai mọi nơi phần nhiều toàn là cát trắng, vậy mà nơi đây có thể trồng lên những cây ăn trái ngon lành mà mình không ngờ tới được. Khi những cây dứa con đã lớn mạnh, Ban Giám Đốc nhà trường đã nghĩ đến việc tận dụng các bãi đất trống trải trong nhà trường để canh tác. Mảnh đất rộng ở mặt tiền gần cổng chính của Trung Tâm đã trở thành vườn cây măng cầu và dứa hấu. Rải rác gần các phòng học của khóa sinh là những cây xoài, nhãn, ổi... nặng trĩu những quả. Mùa thu hái, trái cây được bán ra cho mọi người, đã đem về một ngân quỹ cho nhà trường để giải quyết những chi phí nội bộ như liên hoan, văn nghệ, giải thưởng thể thao... Thành quả về trồng trọt là do công sức của Ông Ba Dương. Có thể Bác Ba Dương đã có nhiều kinh nghiệm về vườn tược nhà mình ở Miền Tây. Ông là người khỏe mạnh, thích trồng trọt và chơi tennis giỏi. Mọi người đều kính mến Bác Ba có thể vì cấp bậc và tư cách của Ông.

Nhân nói về việc canh tác, vườn tược, Trường Huấn Luyện Rạch Dừa đã gặp một sự việc có phần căng thẳng, hy hữu

đáng nhớ. Thời Đệ Nhất VNCH, Tổng Thống Ngô Đình Diệm là người thích trồng trọt cây cối và thường đi thăm các Khu Trù Mật, Dinh Điền... Một lần đi kinh lý tại lãnh phận Tĩnh, bất ngờ Tổng Thống đã ghé thăm Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa, không có dự định từ trước. Dạo thăm các nơi trong khuôn viên nhà trường, Tổng Thống đã thích thú đứng lại trước những cây xoài không cao lắm nhưng rất nhiều quả nặng trĩu. Bất chợt, Tổng Thống lấy tay giựt mạnh một chùm xoài nhiều quả và hỏi: “Cây ni có thiệt không hề”? Hốt hoảng, Bác Ba Dương trả lời: “Thưa Tổng Thống cây thiệt, cây thiệt”! Vừa nói Bác Ba vừa lấy hai tay nhỏ mạnh thân cây, chứng tỏ cây đã được trồng chắc chắn từ lâu rồi. Tổng Thống có vẻ nghi hoặc vì có lần Ông đã gặp những thân cây chuối đầy trái ngã quy trên bờ đê nhiều bùn vì mới vội vã được chôn xuống. Tổng Thống Ngô Đình Diệm chỉ đến Trường Rạch Dừa một lần đó. Thời Đệ Nhị Cộng Hòa, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã nhiều lần đến Trung Tâm CSQG Rạch Dừa để chủ tọa các lễ mãn khóa. Tổng Thống Thiệu không thích cây cối. Ông có sở thích khác.

Tất cả Tổng Giám Đốc CSQG đều là Sĩ Quan, Tướng Lãnh Quân Đội nên TTHL/CSQG RD là nơi họ thích thăm viếng. Ở quân trường các vị tìm thấy kỷ cương, quân cách qua quá trình huấn luyện nghiêm khắc, kỷ luật. Tổng Giám Đốc Trần Văn Hai là người đã nhiều lần đến thăm Trung Tâm Rạch Dừa. Đại Tá Hai từng giữ các chức vụ quan trọng như Chỉ Huy Trưởng Biệt Động Quân, Tổng Giám Đốc CSQG, Tư Lệnh Sư Đoàn 7 Bộ Binh và cũng đã từng giữ chức vụ Chỉ Huy Trưởng Trung Tâm Huấn Luyện Dục Mỹ, Nha Trang. Do đó, Ông rất quan tâm,

chú trọng đến công việc huấn luyện, đào tạo.

Đến với Lực Lượng CSQG, Đại Tá Hai mang theo rất ít Sĩ Quan tùy viên và thuộc cấp từ Quân Đội. Ông không muốn xáo trộn guồng máy điều hành nơi mình mới đến. Để công việc có nhiều thành quả, Đại Tá Trần Văn Hai chủ trương sử dụng các Sĩ Quan trẻ trí thức, có trình độ, tư cách vào các chức vụ quan trọng. Cũng như Đại Tá Phạm Văn Liễu, Tổng Giám Đốc Trần Văn Hai là người rất quan tâm đến Ngành CSQG. Có lần Ông đã tạo ra một cơ hội chọn lựa cho một viên chức, sĩ quan trẻ có được sự cân nhắc giữa một chức vụ chỉ huy cấp Vùng và chỉ huy một quân trường sáng giá trong việc đào tạo Sĩ Quan CSQG nhằm phô bày các uy thế văn minh, tân tiến và hùng mạnh của Lực Lượng CSQG VNCH. Với Trung Tâm Huấn Luyện CSQG RD Vũng Tàu, Đại Tá Trần Văn Hai đã có một kỷ niệm vui. Một lần đến thăm, đang nói chuyện ở ngoài sân, một nhân viên truyền tin ra báo là Đại Tá có điện thoại từ Sài Gòn. Nghe xong điện thoại, bước ra ngoài trời, Đại Tá Hai vui cười thông báo “Tôi vừa nhận được tin thăng cấp Chuẩn Tướng”.

Diễn biến sinh hoạt của Trường Rạch Dừa vẫn bình thường song suốt. Cho đến cuối năm 1962 Trung Tâm Huấn Luyện Rạch Dừa Vũng Tàu nhận được một tin vui nhưng cũng không khỏi phần lo lắng. Tin cho biết là sau một kỳ thi tuyển lựa, Nha Tổng Giám Đốc CSQG sẽ gởi 200 khóa sinh Biên Tập Viên đến thụ huấn tại Rạch Dừa. Lần đầu tiên Ngành CSQG được bổ sung một số Sĩ Quan trí thức, có cấp bằng cao là một niềm vui và hãnh diện của mọi người. Và Trường Rạch Dừa là nơi được tin nhiệm để huấn luyện những Sĩ Quan tân tuyển này. Nhà

trường đã họp mặt để tuyển chọn một số cán bộ có khả năng ở tiểu đoàn khóa sinh để đảm trách việc huấn luyện các khóa sinh tân tuyển này.

Khóa Biên Tập Viên nhập học đầu năm 1963. Vì khai giảng cùng lúc với khóa 14 nhân viên sơ cấp nên được đặt tên là khóa 14 BTV. Khóa học có thời gian gần 4 tháng và sau khi tốt nghiệp vẫn chỉ là BTV Công Nhật, chưa được nhập chánh ngạch. Cũng từ qui định này nên về sau khá nhiều người đã cải ngạch Quận Trưởng Cảnh Sát vì đã hội đủ văn bằng cử nhân.

Sau này nghe kể lại, vừa lúc nhập học ở trường Rạch Dừa có hai khóa sinh cũng vừa lúc tốt nghiệp văn bằng cử nhân luật là Niên Trưởng Trần Quang Nam và NT Nguyễn Bá Hàm. Theo thời gian trôi qua, đã có thêm nhiều Quận Trưởng CSQG từng là khóa sinh khóa 14 BTV RD như là NT Nguyễn Ngọc Võ, Hà Như Quý... Nhiều người ví von thời gian thụ huấn của Khóa 14 BTV giống như đi đổi gió ở Vũng Tàu. Nhà trường thường xuyên tổ chức các buổi liên hoan, văn nghệ, tranh giải túc cầu để giúp người đi thụ huấn bớt lấm vào cảnh nhớ nhà. Bạn bè bàn tán khóa sinh nhớ nhà nhiều nhất lúc đó là Võ Văn Phước, một công tử đất Thần Kinh hiện đang sống tại kinh đô ánh sáng, đã từng là chef lớn CSQG Tỉnh Long Khánh.

Sinh hoạt vui chơi tại Trường Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa, các trận tranh túc cầu giữa các đại đội khóa sinh luôn có không khí sôi nổi và gay cấn nhất vì đội thắng trận luôn luôn có giải thưởng. Giải thưởng quý giá nhất mà tất cả các khán giả đều mong đợi là đội banh của đại đội nào có trận thắng cuối tuần thì toàn thể

đại đội đều được thưởng đi phép đặc biệt. Thời gian này, Tôi đã lớn có được chiều cao, sức vóc nên cũng được tham gia vào đội túc cầu của cán bộ, nhân viên nhà trường, giao đấu thân hữu với các đội bóng của khóa sinh. Qua đó tôi đã giao tiếp, biết đến vài cầu thủ của đội bóng Khóa 14 BTV RD như cầu thủ Trần Hàng một tiếp ứng tốt, bọc lót giỏi. Có ai ngờ về sau này, NT Trần Hàng là cấp chỉ huy sau cùng của tôi tại BCH CSQG Quảng Tín. Tôi cũng ghi nhớ cầu thủ Nguyễn Đình Bính với lối dẫn banh thoăn thoắt mau lẹ. Khi đi tù cộng sản, NT đàn anh Nguyễn Đình Bính là một tù nhân kiên cường, luôn phản kháng mạnh mẽ với bọn cộng sản tàn bạo. Với lối chơi banh mạnh mẽ, không ngại va chạm, có các cầu thủ như Trần Trọng Ái, Đặng Văn Song. Nhưng đáng kể hơn hết là trung vệ Phùng Vĩnh Tước, một cầu thủ giỏi khi tranh bóng cao, cản phá nhẹ nhàng nhưng kiến hiệu. Đối thủ dẫn banh gặp hậu vệ này thường khi đưa được banh qua thì người bị kẹt lại, hoặc khi lách người qua được thì banh nằm lại trong chân đối phương. Trước 1975 NT Phùng Vĩnh Tước là một sĩ quan đa năng phục vụ tại lãnh thổ Sài Gòn, Gia Định. Thế rồi Khóa 14 BTV RD cũng đang chờ ngày mãn khóa. Một thời gian không quá dài để được huấn luyện căn bản về quân sự, vũ khí, võ thuật, chiến thuật do các cán bộ huấn luyện viên chuyên nghiệp và thành thạo của Rạch Dừa hướng dẫn. Song hành là những buổi học về chuyên môn của Ngành như tinh báo, tư pháp, hình luật... do các viên chức cao cấp từ Trung Ương về giảng dạy. Trong số các viên chức từ Tổng Nha CSQG đến phụ trách giảng huấn Khóa 14 BTV RD có hai vị Quận Trưởng CSQG được nhiều khóa sinh ưa thích và quý trọng vì kinh nghiệm

chuyên môn dày dặn và kiến thức uyên thâm. Đó là Cụ Đức và Thầy Đàm Trung Mộc, GD Trường HL Trung Cấp CSQG tại Tổng Nha Saigon.

Lớp Sĩ Quan Biên Tập Viên mãn khóa, Trung Tâm Rạch Dừa mong đợi sẽ có vài nhân sự về đây phục vụ để bổ sung thêm thành phần Sĩ Quan ưu tú. Là một trường huấn luyện sơ cấp, nhân lực thì đầy đủ nhưng ngạch cao tương ứng thì không nhiều. Cán bộ, nhân viên nhà trường với Ngạch Thẩm Sát Viên đã không nhiều, Ngạch Biên Tập Viên thì rất hiếm. Ngạch Quận Trưởng thì chỉ có 2 hay 3 người. Lại có điều không bình thường, hợp lý khi Quận Trưởng Thượng Hạng Cao Xuân Hồng chỉ giữ chức Trưởng Phòng Học Vụ.

Để điều chỉnh chức vụ thích hợp với ngạch trật đang có, đã có đề nghị đề Quận Trưởng Cao Xuân Hồng đảm nhiệm chức vụ Phó Giám Đốc Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa, Vũng Tàu. Bản thân NT Cao Xuân Hồng, Ông không mấy thiết tha với việc đề nghị này. Lý do vì có chuyện xảy ra khi có vụ Tổng Thống Ngô Đình Diệm bị ám sát hụt tại hội chợ Ban Mê Thuật, Quận Trưởng Cao Xuân Hồng là Trưởng Ty Cảnh Sát tại thành phố này. NT Hồng bị qui kết trách nhiệm vì không chu toàn an ninh, thiếu kiểm soát để xảy ra vụ việc nghiêm trọng này. Chuyển đến làm việc tại Trường Huấn Luyện Rạch Dừa, thời gian qua đi NT nghĩ rằng cấp trên đã dần quên sự việc, Ông cảm thấy an tâm và yên lòng với cuộc sống hiện tại, không muốn tên mình được nhắc đến nữa. Tuy nhiên, việc đề nghị cũng được tiến hành và Thiếu Tướng Tổng Giám Đốc Nguyễn Văn Là đã chấp thuận bổ nhiệm Quận Trưởng Cảnh Sát Thượng Hạng Cao Xuân Hồng

là Phó Giám Đốc Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa.

Khóa 14 Biên Tập Viên rời Rạch Dừa đi tu nghiệp và thực tập các nơi khác thì Trung Tâm HL Rạch Dừa lại được chỉ thị để tiếp tục đón nhận Khóa 15 Biên Tập Viên. Có lẽ là chưa đủ nhân số tuyển dụng nên cấp trên đã nhận thêm nhiều khóa sinh để tiếp tục huấn luyện. Cũng như khóa trước, không khí sinh hoạt, học tập của Khóa 15 BTV vẫn luôn luôn sinh động, trẻ trung. Thủ khoa Khóa 15 BTV RD là khóa sinh Nguyễn Kim Phùng, thủ khoa cao ráo, đẹp trai, chững chạc, có bằng Cử Nhân Luật. Về sau này, NT Nguyễn Kim Phùng đã có thời gian là Giảng Sư tại Học Viện CSQG, Trưởng Ty CSQG Châu Đốc và là Dân Biểu Quốc Hội VNCH. Có lần nói chuyện vui chơi với vài nghệ sĩ cải lương, một nữ nghệ sĩ đã hỏi tui tôi “ở bên Cảnh Sát, mấy anh có biết Cò Phùng Châu Đốc không”? Bạn Th.G nhanh miệng trả lời “đó là một trong các niên trưởng đàn anh mà tui tôi mến mộ”. Cô đào buột miệng “ừa đáng mến thật”. Mấy người nghệ sĩ kể lại, có lần đoàn cải lương của họ đi lưu diễn ở miền Tây đã gặp một vài trục trặc gì đó về thủ tục hành chánh, may mắn gặp Cò Phùng giúp đỡ giải quyết để kịp thời gian khai diễn.

Tưởng rằng đã yên nhưng lại có thêm Khóa 16 Biên Tập Viên. Có lẽ khóa này được bổ túc thêm nên nhân số không nhiều, rậm rộ bằng khóa trước. Hai thành viên của Khóa 16 hiện nay đang ở Virginia là NT Ngô Phi Đạm và Tu Sĩ Pháp Quang. Việc huấn luyện Khóa 16 đang dở dang thì biến cố mừng 1 tháng 11 năm 1963 xảy ra. Gia đình tôi không còn gần gũi với Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa nữa. Cha tôi được chuyển về

làm việc tại Nha CSQG Hậu Giang, Cần Thơ. Cùng đi về đây có cả bác Cao Xuân Hồng. Vào thời điểm này, Giám Đốc Nha CSQG Tiền Giang, Mỹ Tho là NT Lê Sơn Thanh. Riêng bản thân tôi đang học để cuối năm đi thi tú tài nên đã đến ở trọ tại nhà bạn học để tiếp tục học cho hết niên khóa.

Noel năm 1963 tôi đã đến Cần Thơ. Lần đầu tiên đến với thành phố Tây Đô tôi đã thấy thích và muốn được sinh sống ở nơi đây. Tôi còn nhớ ở bến Ninh Kiều lúc đó có một sân quần vợt với câu lạc bộ bán thức ăn rất rẻ. Nhưng ấn tượng nhất đối với tôi là Trường Trung Học Phan Thanh Giản nổi tiếng kề cận bên Trường Nữ Trung Học Đoàn Thị Điểm. Tôi cứ nghĩ rằng thế nào mình cũng được học ít nhất một năm của thời trung học tại ngôi trường này. Nhưng rồi mơ ước đó cũng không thành vì thời gian không lâu sau đó, cha tôi trở về làm việc tại Tổng Nha CSQG. Và tôi, thẳng thanh niên vừa mới lớn lại trở về thành phố Sài Gòn hoa lệ và quyến rũ.

Giờ đây sống xa quê hương, xa Sài Gòn, xa Huế, xa Cần Thơ nhưng lòng nhớ tiếc nhiều nhất trong tôi vẫn là Trung Tâm HL CSQG Rạch Dừa. Sau 9 năm tù cộng sản trở về, đã có lần tôi ra Vũng Tàu, ngang qua làng Rạch Dừa quen thuộc xưa kia lòng tôi không khỏi quặn đau. Trường Rạch Dừa trong kia tôi không thấy được nhưng trong trí óc tôi vẫn hiện ra những hình ảnh, dáng dấp quen thuộc của những người Chiến Sĩ CSQG đã phục vụ nơi đây.

Nước mắt, nhà tan, ngôi trường huấn luyện CSQG thân yêu đã bị cộng sản chiếm đoạt, tất cả đã bị xóa nhòa. Nhưng ở đây chí khí của người CSQG vẫn luôn

tồn tại. Lòng trung thành chiến đấu để gìn giữ đất nước, sự quyết tâm để bảo vệ tài sản và sinh mạng của đồng bào. Tinh thần vững chắc đó vẫn luôn luôn tồn tại trong tâm hồn của người Chiến Sĩ CSQG VNCH, người Chiến Sĩ dù đã khuất mắt, nhưng sự kiên cường vẫn sống mãi trong linh hồn họ, linh hồn của những người muôn năm cũ.

Viết về Trung Tâm Huấn Luyện CSQG Rạch Dừa, chúng ta không thể không nhắc đến sự kiện lịch sử oai hùng của Trung Tâm trong trận chiến cuối cùng của cuộc chiến VN:

Sáng 28/4/1975, hai đại đội khóa sinh dưới quyền điều động của các Đại Đội Trường đã theo lệnh của Trung Tá Giám Đốc Nguyễn Quang Cảm đến án ngữ tại khu vực phía Tây và Đông Nam trên Cầu Đen. Tại khu vực này, lực lượng của Trung Tâm đã giao chiến với một đơn vị thám sát VC, hạ sát 5 tên và tịch thu một số vũ khí. Ngày 29 tháng 4 năm 1975, toàn bộ Trung Tâm được lệnh tập trung và di chuyển lên Núi Nhỏ để tử thủ theo kế hoạch của Đặc Khu Vũng Tàu. Trên đường di chuyển, vì bị VC pháo kích liên tục, nên hàng ngũ bị tan rã. Trong chiến đấu hăng say và rút lui khi bị cô thế, một số chiến sĩ CSQG thuộc Trung Tâm CSQG Rạch Dừa đã hy sinh như Thiếu Úy Nguyễn Văn Tân, Thiếu Úy Phùng Quốc Hưng, Thượng Sĩ Nguyễn Văn Bình, Trung Sĩ Lại Văn Tư.

Xin thành tâm đốt nén hương lòng tưởng niệm Anh Linh các Anh Hùng Tử Sĩ CSQG đã nằm xuống.

Võ Như Lăng